

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Efter stedfunden Forhandling med Folketingets Finansudvalg skal jeg herved have den Ære at fremsætte *Forslag til Lønningslov for Vandbygningsvæsenet*. Vandbygningsvæsenet har senest faaet sine Lønningsforhold ordnede ved en Lønningslov af 1. April 1905; det er saaledes ikke kommet i Betragtning ved den store Lønningslovgivning i 1908. Forholdet er derfor det, at Vandbygningsvæsenets Tjenestemænd befinder sig paa et væsentligt ringere Lønningsstadium end Tjenestemænd, der forretter Tjeneste af tilsvarende Vigtighed i de øvrige Etater, og jeg tror at turde forudsætte Enighed om, at man nu samtidig med, at man behandler Universitetets Lønningslov, tager Vandbygningsvæsenets Forhold under velvillig Behandling, saa at dets Tjenestemænd kan naa samme Lønnings-Standard som Statens andre Tjenestemænd. Dette Synspunkt er gennemført i Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og jeg skal hermed i Korthed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Ved en Lov af 23. Februar 1915 om *Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord* blev det bestemt, at Kanalen ved Hvide Sande skulde lukkes, for at man derved kunde tilvejebringe saa betryggende Forhold for eventuelle fremtidige Arbejder som vel muligt. Denne Lov er blevet gennemført med den Virkning, at Hvide Sande-Kanalen nu er lukket, og at der er foretaget en Gennemskæring nede ved Gødelen, hvorigenennem Afløbet altsaa nu foregaar. Ved disse Foranstaltninger, som jo i sig selv har været ret kostbare, og som er fulgt efter de meget kostbare Forsøg paa at opretholde Udløbet ved Hvide Sande, er man altsaa naaet til omtrent de Afløbsforhold, der fandtes i Ringkøbing Fjord, før man i 1910 paabegyndte Udgravningen. I Loven af 23. Februar 1915 er det paalagt Ministeren for offentlige Arbejder, saa snart den af Ministeriet nedsatte Kommission havde endt sine Undersøgelser af Forholdene derovre, hvilket skulde ske senest inden Udgangen af Aaret 1915, at tage Kommissionens Arbejde under Overvejelse og fremsætte Lovforslag om Sagens fremtidige Ordning. Kommissionen har efter Programmet fuldendt sit Arbejde ved Udgangen af 1915. Dens Betænkning er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, og man vil sikkert deraf have set, hvor grundigt Kommissionen har taget

sit Arbejde, i hvilken Grad den er gaaet i Dybden. Det, der synes mig det karakteristiske for Kommissionens Arbejde, er det, at den først og fremmest har ønsket at tilvejebringe Klarhed over, hvilken Tilstand man burde skabe i Ringkøbing Fjord. Gentagne Gange har man her i Tinget hørt Kritik over, at de sagkyndige i Vandbygningsvæsenet i Virkeligheden stod særdeles tvivlende overfor Karakteren af de Foranstaltninger, som skulde gennemføres, og jeg for mit Vedkommende har ikke blot undskyldt, men forsvaret dette de sagkyndiges tvivlende Standpunkt dermed, at man ikke fra Rigsdagens Side har givet dem tilstrækkelige Direktyer i Retning af, hvilke Tilstande det var man søgte tilvejebragt. Kommissionen har altsaa i høj Grad beskæftiget sig med det Spørgsmaal, hvilken Tilstand det vilde være ønskeligt at faa tilvejebragt i Ringkøbing Fjord, ønskeligt af Hensyn til Landbruget og af Hensyn til Fiskeriet. I saa Henseende er man naaet til det Resultat, at Landbrugets Interesse i Sagen er saa langt overvejende i Forhold til Fiske-riinteresserne, at de Foranstaltninger, man vilde træffe, i første Linie maatte tage Hensyn til Landbrugets Interesse, saa at Fiskeriets først kom i anden Række. Dernæst har man beskæftiget sig med det Spørgsmaal, hvad der vilde være bedst for Landbruget, og Kommissionens Betænkning indeholder en indgaaende Undersøgelse, som viser, at rent økonomisk set vilde utvivlsomt Tilvejebringelsen af en Ferskvandstilstand i Fjorden være det fordelagtigste. Dette Resultat er for saa vidt en Kompliment til det Forslag, som i sin Tid er fremsat af Oberstløjtnant P. Hansen, et Forslag, der, som bekendt, vilde medføre en Ferskvandstilstand i Fjorden, hvad han erklærede vilde være det fordelagtigste for de Landstrækninger, som omgiver Fjorden. Imidlertid vilde Forudsætningen for, at den forøgede Værdi ved en Ferskvandstilstand skulde indtræde, være den, at en større Del Arealer, som nu henligger til Enge, og som vilde blive dyrkelige Jorder, udskiltes som Ejendomme for sig og forsynedes med selvstændige Bygninger. De skulde altsaa udgaa af de nuværende Besidderes Hænder og blive til selvstændige Brug. En saadan Forandring af Ejendommenes Bebyggelses- og Brugsforhold kan imidlertid ikke antages at møde Tilslutning for Tiden hos de nuværende Ejere af disse Strækninger, og naar man tager Hensyn til de nuværende Besiddelses- og